

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Hekeli Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Tóth Júlia jogtanácsos által képviselt alperes ellen, szerződés teljesítése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. március 9. napján meghozott, 28.P.26.152/2007/43. számú ítélete ellen, az alperes részéről 45. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyja.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2003. február 17-i kockázatviselési kezdő nappal lakásbiztosítással rendelkezett az alperesnél a ..., szám alatti lakóingatlanának főépületére. A felperes lakóingatlanán a főépületen kívül további melléképületek is álltak, amelyeket engedély nélkül létesített. Az építési hatóság elrendelte két tároló épület bontását, azonban e kötelezettségének a felperes nem tett eleget. A felperes ingatlanán 2007. január 15. napján tűz keletkezett. A tűzoltóság szakhatósági állásfoglalása szerint a tűz keletkezési oka ismeretlen, azt vélelmezetten elektromos energia (nagy átmeneti ellenállás) váltotta ki. Az állásfoglalás a tűz keletkezési helyeként a családi ház hátsó részén álló garázst jelölte meg. A tűzoltóság feljelentést tett a felperessel szemben egyrészt a telepítési távolság betartását figyelmen kívül hagyó, szabálytalan és engedély nélküli építkezés, másrészt az ingatlanon található „D” tűzveszélyességi osztályba tartozó villamos-berendezések időszakos felülvizsgálatának elmulasztása miatt. A felperest e tűzvédelmi szabálysértés miatt pénzbírsággal sújtották.

A felperes keresetében a biztosítási szerződés alapján az épületben és ingóságokban keletkezett kár megtérítésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelmében azért kérte a kereset elutasítását, mert álláspontja szerint a felperes súlyosan gondatlan magatartásával 100 % mértékig hatott közre kára bekövetkezésében.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes fizetési kötelezettsége teljes egészében fennáll a felperes ingatlanában 2007. január 17. napján bekövetkezett biztosítási eseménnyel kapcsolatban. A rendelkezésre álló peradatok alapján megállapította, hogy egyértelműen bizonyítást nyert, miszerint a felek biztosítási szerződésében tűzkárként meghatározott biztosítási esemény bekövetkezett. A tűz ugyan nem a biztosított családi házban, hanem olyan helyen keletkezett, amelyen a biztosítási fedezet nem állt fenn, azonban az alperes a családi házban az áterjedő tűz miatt keletkezett károkat köteles megtéríteni a szerződés alapján. A peradatok alapján nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani a tűz keletkezésének okát, így az alperes sem bizonyította, hogy a felperesnek vagy házastársának a szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartása miatt keletkezett az ismeretlen eredetű tűz. Rámutatott, hogy a tűz olyan melléképületben keletkezett, amelyre a felperes építési engedéllyel ugyan nem rendelkezett, de az építési hatóság fennmaradási engedélyt adott ki, és csupán két olyan épület bontását rendelte el, amelyet a tűzeset nem érintett. Emellett azok az épületrészek, ahol a tűz bekövetkezett, a 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (OTÉK) hatályba lépését megelőzően létesültek, és az 1997. évi LXXVIII. törvény 48. §-a szerint fennmaradhattak. Nem vitatta a felperes, hogy a 35/1996. (XII. 29.) BM rendelet I. számú mellékletében kihirdetett Országos Tűzvédelmi Szabályzat 39. § (9) bekezdés c) pontjában foglalt kötelezettségének nem tett eleget az elektromos hálózat időszakos felülvizsgálata körében, azonban nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy ez a mulasztás közrehatott a tűz keletkezésében. A perben beszerzett szakértői véleményben, de az alperes magánszakértői véleménye szerint is csupán az egyik lehetséges keletkezési ok volt az elektromos hálózat hibája. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak, hogy a felperes a kármegelőzési kötelezettségét felróhatóan megszegte volna. Erre figyelemmel a Ptk. 553. § (1) bekezdése alapján megállapította az alperes kötelezettségét a biztosítási szolgáltatás nyújtására.

Elsődlegesen a közbenső ítélet hatályon kívül helyezése, másodlagosan annak megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Az ítélet hatályon kívül helyezését a tényállás felderítésének elmulasztása, az általa felajánlott releváns bizonyítás mellőzése miatt kérte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére mellőzte új szakértő kirendelését, hogy a tűzvédelmi szakértő véleménye ellentétben állt a tűzvizsgálati eljárás megállapításaival. Kifogásolta annak figyelmen kívül hagyását, hogy a tűzeset bekövetkezésében közrejátszott az ingatlan nagyfokú beépítettsége, a felperes által tárolt hulladék nagy mennyisége, valamint a bitumenes lemezborítás is. Sérelmesnek tartotta, hogy az elsőfokú bíróság a felperes kárelhárítási, kármegelőzési kötelezettségének elmulasztását nem értékelte a felperes terhére, annak ellenére, hogy a tűz egyik lehetséges keletkezési okaként a szakvélemény is az elektromos vezetékek állapotát jelölte meg.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az irányadó jogszabályok helyes alkalmazásával, helyes indokok mellett hozta meg a döntését is. Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, helyes indokaira utalással helybenhagyta.

Az alperes fellebbezésében foglaltakra figyelemmel az ítéltábla a következőket kívánja kiemelni:

Az alperes alaptalanul hivatkozott az igazságügyi szakvélemény és a tűzoltóság szakhatósági állásfoglalásának ellentmondására. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy mind a perben beszerzett és kiegészített igazságügyi szakértői vélemény, mind az alperes által felkért magánszakértő véleménye, mind pedig a tűzoltóság szakhatósági állásfoglalása egyaránt ismeretlenként jelölte meg a tüzeset keletkezési okát. A tűz keletkezésének okát - az alperes állításával szemben - a tűzoltóság szakhatósági állásfoglalása sem jelölte meg, csupán feltételezte, hogy egy égve felejtett lámpa kapcsolójánál meglazult vezeték szigetelése gyulladt meg, a nagy átmeneti ellenállás következtében képződött hő miatt. Ezért az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül mellőzte új szakértő kirendelését, helyesen utalva a Pp. 182. § (3) bekezdésében meghatározott feltételek hiányára.

Az elsőfokú bíróság abból a körülményből, miszerint a tűz keletkezési oka nem volt meghatározható, jogszerűen vont le azt a következtetést, hogy a felperesnek az elektromos hálózat felülvizsgálta, illetve karbantartása terén fennálló mulasztása, valamint az ismeretlen eredetű tűz bekövetkezése között éppen amiatt nem állhat fenn okozati összefüggés, hogy a tüzet kiváltó ok nem nyert bizonyítást. A bizonyítás sikertelenségét is jogszerűen értékelte az alperes terhére a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján.

Ugyancsak helyesen minősítette a káresemény szempontjából közömbösnek a bontási kötelezettség elmulasztását szabálytalanul létesített, de a tüzeset által nem érintett melléképületek tekintetében.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes a Ptk. 556. § (1) és (3) bekezdései alapján nem mentesül a biztosítási szolgáltatás teljesítése alól.

Mivel a Fővárosi Ítéltábla közbenső ítéletet hozott, ezáltal a felek pernyertességének-pervesztességének aránya nem állapítható meg, a fellebbezési eljárás költségeiről rendelkeznie sem kellett.

Budapest, 2010. december 8.

Dr. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke Dr. Németh László s. k. előadó bíró Dr. Lente Sándor s. k. bíró

